

з інвалідністю кажуть самі за себе. Досвід показує, коли людина з інвалідністю впевнено й авторитетно розповідає про якусь конкретну ситуацію, ймовірніше, що аудиторія людей, які не мають інвалідності, повірить, що люди з інвалідністю обізнані та кваліфіковані.

Треба пам'ятати, що кожна людина з інвалідністю – це така ж людина, як і без інвалідності, але з особливими потребами. Усі різні – усі рівні.

Матеріали для дослідження:

Контакт: міська газета, періодичне видання. Річна підшивка за 2020 р.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Інвалідність та суспільство: навчально-методичний посібник / За заг. редакцією Байди Л.Ю., Красюкової-Еннс О.В.; Кол. авторів: Байда Л.Ю., Красюкова-Еннс О.В., Буров С Ю., Азін В.О., Грибальський Я.В., Найда Ю.М. Київ, 2012. 216 с.

Пріб А. В.,
студентка I курсу спеціальності
029 «Інформаційна, бібліотечна та
архівна справа»,
Науковий керівник: Борко Т. М.,
кандидат педагогічних наук,
доцент з наказу кафедри
інформаційної, бібліотечної та
архівної справи ВП «Миколаївська
філія Київського національного
університету культури і мистецтв»,
м. Миколаїв

АРХІВИ ЯК ЗГАДКА ПРО МИНУЛЕ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Історія архівів починається ще з давніх часів. Їх можна назвати багатовічною пам'яттю людства [2]. Саме в них зберігаються дорогоцінні матеріали, які є відображенням фактів історичних подій, життєдіяльності людей та розвитку цивілізації у тодішні часи. Якщо говорити конкретніше про значення архівів сьогодні, то воно особливе. Тривалий час архіви мали такий специфічний статус, що були малодоступними. Останнім часом вони відкрилися усім, хто зацікавлений у пошуку достовірних джерел. Тому їхній вплив на суспільну культурну свідомість нині зростає порівняно з минулим часом. Ми тепер маємо можливість довідатися про те, що було раніше забороненим. Не просто маловідомим – навмисно, цілеспрямовано заборонялося. На жаль, людство втратило значну кількість документів. Але те, що є сьогодні, потрібно зберегти [9].

Архівна справа є важливою складовою інформаційної сфери життєдіяльності людства [3]. В умовах інформаційного суспільства, основною ознакою якого є саме потреба в інформації і вільний доступ до неї, архівна справа набуває надзвичайної актуальності. Тема архівів сьогодні привертає увагу представників різних галузей знань, це підтверджує аналітична праця американського культуролога Марлен Маноф, яка простежила інтерпретацію місця архівів у соціокультурному просторі “очима” літературних критиків, філософів, соціологів, антропологів, політологів, географів тощо [8]. Сучасні дослідники підкреслюють важливість архівів не лише для соціально-правової та наукової сфери, але й в цілому для існування та розвитку демократичного суспільства [8]. Архівознавство опирається на досягнення архівісторії, природознавства і техніки, а також джерелами й інших дисциплін (математики, фізики, хімії, документознавства, біології, інформатики, кібернетики). Ці дисципліни використовують з метою забезпечення матеріальних умов, реставрації, мініатюризації, тобто мікрофільмування їх [10].

Розвиток інформаційного суспільства докорінно змінює умови розвитку архівної справи, вимагає трансформації окремих напрямів науково-практичної діяльності архівних установ, розвитку відповідних положень архівознавства, узгодження теоретичних та практичних складових науково-інформаційної діяльності архівів, формування власної документально-інформаційної інфраструктури та інформаційну підтримку державотворчих процесів, соціальної сфери суспільства, української науки та культури [1]. Архіви сприяють вирішенню завдань соціально-економічного просування країни, розвитку громадянського суспільства та ефективного державного управління, забезпечують наукове пізнання минулого. Більшість серйозних наукових робіт ґрунтується на вивченні справжніх документів у читальних залах [5].

В даний час все більше уваги приділяється збереженню культурних цінностей. Гостро постало питання зберігання великих масивів архівних документів. В умовах, що склалися, коли при великих обсягах інформації є невеликі приміщення для зберігання документів, єдиним виходом з подібної ситуації стало застосування новітніх технологій [6].

Тому вимогою сьогодення до архівів є не лише забезпечення користувачам доступу до архівних документів через інформаційні бази та читальні зали, а й надання якомога повної та об'єктивної інформації про склад та зміст архівних фондів через глобальну мережу Інтернет [4]. Через це відбувається переведення паперових носіїв інформації до електронного виду – цей процес отримав назву оцифрування документів.

Також важливим чинником, що сприяв розвитку оцифрування архівних документів, стало суттєве збільшення користувачів в архівах, особливо тих, які проводили дослідження з історії свого роду. Потреби користувачів у інформації архівних документів набагато перевищували можливості надання доступу до архівних документів у читальних залах архівів, що актуалізувало питання забезпечення он-лайн доступу до фондів архівів [10].

Проаналізувавши сайт Державного архіву Миколаївської області, можна знайти велику кількість матеріалів, які висвітлюють історію нашого міста, визначних місць та пам'яток. «Документальні виставки онлайн», «Тематичні рубрики» та «Історія Миколаївської області у кіно- та фотодокументах» сприяють самоосвіті, підвищенні інтересу до історії та культури краю, доступності архівної інформації для різних верств населення та репрезентації архівної інформації для дистанційного обслуговування користувачів [7].

Архіви – минуле, з якого ми перекидаємо місток у майбутнє [9]. Джордж Сантаяна висловив думку: «Народи, які не знають своєї історії, приречені пережити її знову». І це не єдине висловлювання, яке дійсно відображає надзвичайно важливу роль архівів в житті суспільства: «Народ, який забув своє минуле, не має майбутнього» – Платон. «Народ, який забув свою історію, приречений повторити її знову!» – Сергій Кургинян.

Архів – це місце з'єднання минулого, сьогодення і майбутнього. Саме завдяки архівам зберігається зв'язок часів, історії розвитку культури і суспільного життя [5].

Список використаних джерел

1. Архівознавство: поняття, завдання та функції [Електронний ресурс] // Osvita.ua. Режим доступу : <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/dilovodstvo/24104/>. Назва з екрана.
2. Боряк Г. Інформатизація архівної галузі сьогодні: поточні здобутки і завдання формування електронних ресурсів [Електронний ресурс] / Г. Боряк. Режим доступу : <http://history.org.ua/JournALL/sid/11/2/1.pdf>. Назва з екрана.
3. Гавриш В. І. Архівні ресурси України в глобальній інформаційній мережі: види, доступ, перспективи [Електронний ресурс] / В. І. Гавриш. Режим доступу : <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/17604/1/%D0%9C%D0%90%D0%93%D0%90%D0%92%D0%A0%D0%98%D0%A8.pdf>. Назва з екрана.
4. Державний архів Миколаївської області [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://mk.archives.gov.ua/aboutus.html>. Назва з екрана.
5. Дзюба І. Архіви очима відомих сучасників [Електронний ресурс] / І. Дзюба. Режим доступу : <http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/26335/21-Dzyuba.pdf?sequence=1>. Назва з екрана.
6. Королева В. С. К вопросу о роли архивов в современном обществе [Электронный ресурс] / В. С. Королева, А. А. Нунаева. Режим доступа : http://www.tsutmb.ru/nayk/nauchnyie_meropriyatiya/int_konf/vseross/startuet_priemnaya_kompaniya/vyistavka_istoricheskoy_miniatyuryi/ob2. Название с экрана.
7. Палієнко М. Г. Образ «архіву» в сучасному науковому дискурсі: множинність інтерпретацій [Електронний ресурс] / М. Г. Палієнко. Режим доступу : <https://archives.gov.ua/wp-content/uploads/10-1.pdf>. Назва з екрана.

8. Паркова Н. А. Значение архивов в жизни современного общества [Электронный ресурс] / Н. А. Паркова. Режим доступа : http://www.tsutmb.ru/nayk/nauchnyie_meropriyatiya/int_konf/vseross/startuet_priemnaya_kompaniya/vyistavka_istoricheskoy_miniatyuryi/2012. Название с экрана.
9. Романовський Р. В. Оцифрування архівних документів: досвід державних архівів Польщі [Електронний ресурс] / Р. В. Романовський. Режим доступу : https://archives.gov.ua/wp-content/uploads/2020/01/AU-3_2019.indd_romanovsky.pdf. Назва з екрана.
10. Сорока Ю. Правові засади реформування архівної справи в Україні [Електронний ресурс] / Ю. Сорока. Режим доступу : https://minjust.gov.ua/m/str_7745. Назва з екрана.

Старченко О. М.,
студентка I курсу спеціальності
029 «Інформаційна, бібліотечна та
архівна справа»,
Науковий керівник: Борко Т. М.,
кандидат педагогічних наук,
доцент з наказу кафедри
інформаційної, бібліотечної та
архівної справи ВП «Миколаївська
філія Київського національного
університету культури і мистецтв»,
м. Миколаїв

ФОРМУВАННЯ ТЕНДЕНЦІЙ УКРАЇНСЬКОГО ЖУРНАЛЬНОГО РИНКУ

Сьогодні журнальна індустрія у розквіті. У світі видається величезна кількість видань як для масового споживача, так і для професіоналів різних напрямків. Спеціалісти нараховують біля 100 журнальних категорій, кожна з яких поділяється ще на декілька підкатегорій. За статистичними оцінками загальна кількість назв журналів у світі сягає 87 500 [1].

Сучасна ситуація на ринку масових популярних журналів стабілізується після фінансової кризи 1998 року і характеризується помірним зростанням тиражів та поверненням на ринок рекламодавців. Криза, як відомо, призвела до зниження купівельної спроможності населення України, що, у свою чергу, спричинило різке скорочення рівня продажу журналів, зменшення тиражів, підвищення витрат і, відповідно, цін на журнали.

Спостерігається підвищення ризику інвестування у галузь, оскільки залишається велика залежність журналів від реклами, рекламодавців. За підрахунками “Української інвестиційної газети”, рентабельним може бути